

NAČELA IN SMERNICE

„Proti vedno ve jemu mi“

Medkulturna pastorala v škofiji
Rottenburg-Stuttgart

Diözese
ROTTENBURG-
STUTTGART

Papež Frančišek, Proti vedno večjemu mi, Sporočilo za 107.
svetovni dan migrantov in beguncev 2021.
Vatikan 2021.

HERAUSGEBER: Bischöfliches Ordinariat
der Diözese Rottenburg-Stuttgart

LAYOUT: Werbeagentur know-how, Herrenberg

DRUCK: Bischöfliches Ordinariat
der Diözese Rottenburg-Stuttgart
Abt. Zentrale Verwaltung, Hausdruckerei
Gedruckt auf 100% Recyclingpapier Blauer Engel

BESTELLUNGEN: Bestellplattform
der Diözese Rottenburg-Stuttgart
www.expedition-drs.de

AUFLAGE: 1. Auflage 2023

Kazalo vsebine

Predgovor škofa	5
Vizija	6
1. Medkulturna pastorala	7
1.1. Zgodovinsko in naučeno	8
1.2. Priložnost in izziv raznolikosti	9
1.3. Skupni katoličani	10
1.4. Vodilna načela	13
2. Pastoralna oskrba v drugih maternih jezikih	17
Osnovne misli	18
2.1. Oblike pastoralne oskrbe v drugih maternih jezikih	18
2.2. Zadružna duševna oskrba v drugih maternih jezikih v drugih cerkvenih krajih	23
2.3. Podporni sistemi pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku	24
3. Strukture odgovornosti v pastoralni oskrbi drugega maternega jezika	25
3.1. Skupno vodstvo v občestvih katoličanov drugega maternega jezika	26
3.2. Strukture sodelovanja	32

4. Pastoralno osebje	35
Osnovne misli	36
4.1. Osebje	37
4.2. Komunikacija	41
4.3. Kadrovski razvoj	44
5. Uprava	49
5.1. Prostorii pastore – finance in prostori	50
5.2. Skupnosti – finance in prostori	50
5.3. Občestva katoličanov drugega maternega jezika	51
6. Pritožbe v strukturah pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku	57
7. Pristojnosti in škofovski nadzor nad pastoralo drugega maternega jezika	59
8. Nadaljnji koraki na Proti vedno večjemu mi	61

Predgovor škofa

Kulturni in verski pluralizem oblikuje našo družbo in našo katoliško Cerkev po vsem svetu. V škofiji Rottenburg-Stuttgart živi okoli 380.000 nenemških katoličanov – kar predstavlja 22 % skupnega števila katoličanov v škofiji (od leta 2022). Katoličani drugega maternega jezika niso le večjezični, ampak tudi raznoliki. Prihajajo iz 182 različnih narodov in tako bogatijo naš življenjski prostor in našo vero s svojimi običaji, pobožnimi kulturami in verskimi izrazi.

Različnost, po kateri se priznava enotnost v veri v Jezusa Kristusa, pa vedno ostaja povabilo in izziv, saj *Procesi prilagajanja*, tako kot *procesi sprejemanja*, lahko trajajo dolgo časa in zato vedno zahtevajo pregled pastoralne realnosti. Da bi lahko prišlo do medkulturnega dialoga, je treba *znake časa* (kot na sinodalni način) jemati resno. Biti skupna Cerkev potrebuje nove prostore izkušenj in srečanj, nove koncepte in kraje, iskanje *medsebojnega sprejemanja kljub drugačnosti* (Rim 15).

Te revidirane *smernice za medkulturno pastoralno oskrbo. Proti vedno večjemu mi* so predvsem rezultat intenzivnega sodelovanja s katoličani drugega maternega jezika v zadnjih 15 letih. Hkrati tvorijo okvir za nadaljnje sodelovanje med nemško govorečimi župnijami in občestvi katoličanov drugega maternega jezika.

Želim jim smernice, ki jim bodo pomagale, da bodo gledali izven okvirjev, se učili drug od drugega, gradili nove mostove in se podali na pot, da bodo ljudje lahko zlahka živeli in izkusili vero, mi pa postajamo vedno bolj cerkev (*Communio* - Skupnost), ki ni zaprta v svoje okvirje, vendar je stalno odprta za druge.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste prispevali k nastanku prenovljenih *smernic medkulturne pastorale*. Prispevali so k projektu Proti vedno večjemu mi.

+ dr. Gebhard Furst
škof

Vizija

Pogled na pastoralno realnost kaže: Ljudje različnih kultur, duhovnosti, obredov in običajev živijo in se medsebojno povezujejo v vseh cerkvenih prostorih in tako oblikujejo življenje Cerkve v naši škofiji. Kot cerkev si moramo prizadevati za ustrezno obravnavo te raznolikosti:

- Odraslo in razvijajočo se identiteto vsakega posameznika jemljemo resno in spremljamo njihovo iskanje novega domovanja.
- Verjamemo, da je za Cerkev pomemben vsak posameznik.
- Poklicani smo, da uporabimo to, kar imamo in smo kot Cerkev, za dobro vseh ljudi in da živimo v duhu sodelovanja.

Če ljudje kljub vsem razlikam izkusijo, da skupaj tvorijo človeško družino (ex 19:5-6; 1 Peter 2,9-10), potem je Cerkev gonilna sila za srečno in skupno prihodnost za vse, kot Božje ljudstvo: »Ni več Judov in Grkov, ni več sužnjev in svobodnih, ni več moškega in ženske, kajti vsi ste eno v Kristusu Jezusu« (Gal 3,28).

Kot škofija Rottenburg-Stuttgart predpostavljamo, da nas Bog združuje iz mnogih narodov in kultur. Vidimo se kot Cerkev na poti k večji enotnosti (Janez 17,21). Smo cerkev, ki se nenehno uči in se skupaj razvijamo. Na podlagi te vizije postane vidno kakšna bo lahko cerkev danes in jutri.

1.
MEDKULTURNÁ PASTORALA

1.1.

Zgodovinsko in nau eno¹

Od 50-ih let se je pastoralna skrb za migrante in begunce razvila v obliki »tujih misij« kot del celotne pastoralne skrbi škofije.

S sodelovanjem v življenju krajevne Cerkve je naša škofija dala novo domovino ljudem, ki so iskali novo domovino zaradi migracij in bega.

Pri nastajanju dušnopastirskih enot so bili misijoni preoblikovani v občestva katoličanov drugega maternega jezika in dodeljeni dušnopastirskim enotam. V Nemčiji je dolgo veljalo, da so migracije začasen pojav. Danes vemo: Migracije nimajo začetka in konca, ampak so stalen proces. »Migracije naredijo svet dom za človeka.«².

Dva pola »prisilnega bega« in »rastoče globalne svobode gibanja« sta značilna za pastoralno skrb. Polje napetosti se širi z novo obredno raznolikostjo, saj vsi ljudje, ki prihajajo, ne pripadajo rimskokatoliški cerkvi. Drugi obredi postanejo živi del naše cerkve.

Širimo se z različnimi ljudmi, ki so se priselili sami ali pa imajo več kultur izvora zaradi priseljevanja roditeljske ali stare generacije. To je za nas kot cerkev pomemben in razburljiv izziv.

¹ Zelo podroben pogled na zgodovino je mogoče najti v skupni besedi nemške škofovske konference in Sveta evangeličanske cerkve v Nemčiji v sodelovanju z delovno skupino krščanskih Cerkva v Nemčiji, oblikovanje migracije humane, Hannover in Bonn 2021, str. 37-50.

² Scalabrini, Giovanni Battista, L'Italia all'estero. Seconda conferenza sulla emigrazione tenuta in Torino per l'Esposizione di Arte Sacra, 1898. citirano v: Prencipe, Lorenzo: Giovanni Battista Scalabrini, profeta dei migranti, v: Studi emigrazione/Migration Studies, XLII, nr. 159, 2005, S. 475, prevedel T. Raiser: Migracije so torej naravna pravica [...] je praktično vedno človeški vir [...] širi razumevanje domovine [...] in naredi svet dom človeka.

Po Tobiasu Keßler Scalabrini »že pred več kot 100 leti vidi v migracijskem fenomenu onkraj družbenih stisk sledi Božjega načrta odrešenja, katerega namen je združiti vsa ljudstva v eno ljudstvo« (Keßler, Tobias, o vprašanju sobivanja priseljenskih in domorodnih katoličanov v Nemčiji: Teologija enega sveta. Freiburg 2018, Band 13 Migration und Flucht, st. 83).

1.2.

Priložnost in izziv raznolikosti³

V naši škofiji ima več kot 22 % katoličanov različne kulturne korenine, v urbanih območjih več kot 50 %⁴. To raznolikost verniki škofije doživljajo v cerkvenih občestvih in v številnih cerkvenih krajih in jo doživljajo predvsem kot obogatitev. Vsi se lahko učimo drug od drugega: Skupaj odkrivamo nove vidike krščanstva in se srečujemo na različne načine ne glede na razlike⁵.

Življenje v raznolikosti lahko povzroči tudi napetosti. Obstaja tveganje, da bo prišlo do golega sobivanja, včasih celo do nasprotovanj⁶. Kot cerkev želimo tukaj delati na rešitvah in strategijah.

V ta namen je bil trenutni položaj medkulturne pastoralne oskrbe v škofiji, ki temelji na izkušnjah občestev katoličanov drugega maternega jezika, ocenjen v širokem znanstvenem procesu ocenjevanja in⁷ opredeljene so bile naslednje možnosti:

- Občutljivost za raznolikost: Materni jezik je pomemben znak identitete, ki išče svoj prostor v svetu. Prvi korak k občutljivosti je ustvariti prostore za pripovedovanje in srečanje, v katerih je omogočeno zaznavanje raznolikosti.
- Uspešno sodelovanje zahteva tako odnose kot strukturo.
- Hibridna pastoralna oskrba vidi in združuje željo po lastni identiteti z nalogo postati skupna cerkev.
- Člani občestev katoličanov drugega maternega jezika ne želijo več biti videni kot gostje v cerkvenih župnijah in drugih cerkvenih krajih, ampak želijo sodelovati in postati njihov del.

³ Poleg tega lahko dodatno preberete poglavje »2.3 Raznolikost – kulturni izziv tujcev« iz zgoraj omenjenega besedila o migracijah cerkva.

⁴ Cerkevna statistika 2021 škofije Rottenburg-Stuttgart (izd. HA IV. – Pastoralno spočetje, škofija Rottenburg-Stuttgart, Rottenburg, 2022). Podatek se nanaša na število katoličanov drugih narodnosti.

⁵ Švicarska škofovska konferenca na poti k medkulturni pastoralni oskrbi. Splošni koncept pastoralne oskrbe za migracije v Švici, Fribourg 2020. Na podlagi uvodnih besed 3. str.

⁶ Ebd.

⁷ Hillebrand, Bernd; Werner, Christiane, poročilo raziskave. Ocena smernic katoliških župnij drugega maternega jezika v škofiji Rottenburg-Stuttgart, Freiburg 2021.

- Potrebujemo mostove med kongregacijami in verniki. Za gradnjo teh mostov so potrebni ljudje, redno zaposleni strokovnjaki in prostovoljci. Raziskava je pokazala, da lahko te mostove zgradijo ljudje, katerih starši ali stari starši so prišli v Nemčijo.
- Pridobivanje medkulturne kompetence, zlasti s strani (pastoralnega) osebja, je pomembna podlaga za uspešno sodelovanje.
- Medkulturnost potrebuje znake, želi postati vidna in doživljiva⁸.

Poleg ugotovitev zgoraj omenjenega raziskovalnega poročila je škofija obravnavala tudi, kako se mora Cerkev spremeniti v procesu »Cerkev na kraju – Cerkev na mnogih mestih«. Iz tega izhajajoča škofijska središča in nadaljnja spoznanja so osnova teh vodil in smernic medkulturne pastorale.

Pred škofijo je naloga, da je Cerkev enotnosti in različnosti. Medkulturna pastoralna oskrba ne omogoča samo, da se katoličani drugega maternega jezika udeležujejo vseh cerkvenih krajev, ampak zagotavlja tudi strukture pastoralne oskrbe v drugih maternih jezikih. Prav tako pušča prostor za nekaj novega, kar ni niti eno niti drugo.

1.3.

Skupni katoli ani

1.3.1.

Skupni pastoralni prostor

V pastoralnem prostoru skupnosti, pa tudi v vseh drugih pastoralnih prostorih, ljudje z različnimi načini življenja živijo skupaj. Njih ali njihove prednike iz različnih pokrajin Nemčije, Evrope in drugih celin in kulturnih območij v škofijo vodijo zelo različni razlogi. Vsi skupaj tvorijo kongregacije ali pa se najdejo v drugih pastoralnih prostorih. Ta raznolikost se odraža tudi v pastoralnem osebju.

⁸ Na podlagi zgoraj navedenih možnosti raziskovalnega poročila, str. 79-84. Za boljšo berljivost so tuje besede nadomeščene z nemškimi parafrazami.

Skupna poklicanost, naloga in odgovornost vseh rednih in prostovoljnih delavcev v skupnem pastoralnem prostoru je oznanjati evangelij, ga skupaj živeti in oblikovati pravično sodelovanje z vsemi ljudmi.

1.3.2.

Raznolikost – Zaš ita in spoštovanje razli nih identitet

V katoliški tradiciji si enotnost in raznolikost nista protislovni (glejte tudi Vizija).

Jezik je pomemben izraz te raznolikosti. V raziskovalnem poročilu⁹ je lastni materni jezik prepoznan kot pomemben znak identitete vsakega posameznika v raznolikosti vernikov. Pomembno vlogo ima tudi dimenzija ohranjanja tradicije. Služi kot orientacijska točka in krepitev, še posebej med spremembami življenjske situacije. Spremembe in razvoj lastne identitete v povezavi z migracijami si zaslužijo veliko priznanje in spoštovanje.

Pastoralna naloga je torej na eni strani, da vsi katoliški kristjani, tudi tisti, ki so zakoreninjeni v nemškem jeziku in kulturi, živijo, negujejo in razvijajo svojo kulturno in versko identiteto. Zavzemamo se za pastoralo, ki resno jemlje identiteto vseh vernikov in s tem tudi katoličanov drugega maternega jezika. Po drugi strani pa mora biti pastoralna naloga, da se vsi, ne glede na to, ali imajo različno ali isto kulturno ozadje, srečujejo in bogatijo drug drugega.

Na srečanjih je treba izraziti cenjenje posameznih oblik izražanja in prepričanja. »Kultura priznavanja« izraža: Kar prinašaš, me dopolnjuje in bogati¹⁰.

Takšen odnos se razvija, kjer se pojavi skupni temelj naše vere, evangelij.

1.3.3.

Duhovnost enotnosti in raznolikosti

Medkulturna pastorala živi iz duhovnosti enotnosti in raznolikosti. Različne svetopisemske podobe nam dajejo impulze, kako je mogoče enotnost in raznolikost razumeti in oblikovati iz duhovnega središča.

⁹ Za pomen jezika glejte Hillebrand, Werner a.a.S., str. 38 ff. in str. 79 f.

¹⁰ Gaetano Parolin, La cultura del riconoscimento, „L'Emigrato“, 5, Piacenza 1996, str. 11-12.

Romarsko Božje ljudstvo

Bog nas združuje iz mnogih ljudstev in kultur, da skupaj hodimo po tem svetu proti zadnji skupnosti. Vsi smo ljudje na poti, ker »Bog ni želel posvečevati in reševati ljudi posamezno, neodvisno od vseh medsebojnih povezav, ampak jih je naredil za ljudstvo, ki bi ga moralo prepoznati v resnici in mu služiti v svetosti« (LG 9).

Od svetopisemskih pripovedi do različnih pričevanj vere v preteklosti in sedanjosti naš cerkveni klic ni ostati ustaljen, ampak romati. Za duhovnost potujočega Božjega ljudstva to pomeni: Odpravite se, pojdite zraven, nosite, srečajte, spremljajte in zaupajte.

Duhovnost skupnosti¹¹

II. Vatikan vidi cerkev kot Communio, kot »občestvo v Kristusu«. Kot Cerkev smo Božje ljudstvo, Kristusovo telo in smo tako lahko zakrament (znamenje in orodje)¹² enotnosti med Bogom in ljudmi ter znotraj človeške družine¹³.

Svetopisemska podoba Kristusovega telesa opisuje, kako lahko vsi živijo v duhu Communio: Razlikujemo se po jeziku, kulturnem ozadju, duhovnosti in družbenem statusu. Pa vendar smo Božje ljudstvo, združeno v Kristusu.

Samopodoba Cerkve kot Communio opredeljuje tudi duha, v katerem se srečujemo:

- medsebojnem spoštovanju¹⁴,
- medsebojnem zaupanju,
- medsebojnem poslušanju in spoštovanju,
- medsebojnem razumevanju in posredovanju¹⁵,
- medsebojni odgovornosti drug za drugega.

¹¹ Janez Pavel II: Enzyklika „Nuovo millennio uneunte“, Vatikan 2001, odstavek 439.

¹² V Kristusu je Cerkev istočasno zakrament, to je znamenje in orodje za najtesnejšo povezanost z Bogom in za edinstvo vsega človeštva.« (LG)

¹³ O duhovnosti občestva in pastoralni skrbi za Trojico več v Tassello, Giovanni Graziano, v: Migrantinnen und Migranten, Vorboten der Communio, Todi 2015, str. 64 ff.

¹⁴ Škofijski proces »Cerkev na kraju – Cerkev na mnogih krajih« dopolnjuje nadaljnja stališča: Zaupajte, pustite, pričakujte, cenite.

¹⁵ Glejte raziskovalno poročilo Hillebrand, Werner, str. 84 "Teh sedem možnosti lahko povzamemo z geslom 'razumeti in posredovati', saj je osnova vsakega sodelovanja razumevanje različno zraslih praks in hkrati posredovanje različnih mnenj in utemeljitev."

Raznolika, a vendar ena

En Bog v sebi je mnogoter: z nami se sreča kot Stvarnik, v Jezusu kot popolno ljubezen in predanost, v Svetem Duhu pa kot prenovljeno silo in živo navzočnost. Tako je mogoče Cerkev razumeti in živeti v raznolikosti.

Pred nami je naloga krepitev skupnega duhovnega temelja. Ker se kot ljudje, ki smo zakoreninjeni v veri, lahko srečamo na globlji ravni. Z budno radovednostjo dojemamo različne kulturne, predvsem verske vplive kot obogatitev in doživljanje, da iz tega raste nekaj večjega in skupnega.

1.4.

Vodilna na ela

1.4.1.

Vklju evanje in sodelovanje

Sestava naše družbe in cerkve v škofiji Rottenburg-Stuttgart je postala bolj zapletena. Če se srečujemo z zelo različnimi verskimi izrazi in cerkvenimi podobami v jezikovni in kulturni homogeni skupini, potem so prišle in prihajajo iz številnih oblik priseljevanja. Vključevanje in sodelovanje želimo izvajati tako, da se kristjani različnih izvorov enakovredno srečujemo in bogatimo.

V ta namen bi bilo treba strukture in naročila pregledati in nadalje razviti, da bi v celoti zadostili zahtevam po sodelovanju in spoštljivi medsebojni interakciji.

1.4.2.

Zaveza

Pri krstu in birmi kristjani izkušajo poklicanost, hkrati pa tudi krepitev in spodbudo, da se vključijo.

Če se lahko vsak posameznik razvije tudi iz svoje izvorne zgodovine, s svojimi potrebami in talenti (= karizme), se pojavi medkulturno udejstvovanje. Preko medkulturno zavzetih ljudi se Cerkev približuje različnim življenjskim okoljem ljudi. Vpleteni lahko eksperimentirajo na novih področjih in izkusijo samoučinkovitost.

Prostovoljstvo med seboj ustvarja prostor za srečanja in odnose ter krepi medkulturno povezanost.

1.4.3.

Razvijanje medkulturnih kompetenc

Vzpostavljanje stikov in grajenje odnosov zahteva tankočutno dojemanje drugačnosti in različnosti. Znanje drug drugega in znanje o tem, kako lahko komunikacija uspe preko kulturnih ali družbenih meja, se lahko naučimo in prakticiramo. S tem je tesno povezana sposobnost refleksije lastnih stereotipov, njihovega razbijanja in uporabnosti znanja o njih v skupnosti. Pri učenju in nadaljnjem izobraževanju rednih in prostovoljnih delavcev se ustvarjajo učni in izkustveni prostori za medkulturno učenje.

1.4.4.

Diakonska cerkev

»Kaj hočeš, da ti storim?« Jezus vpraša slepega, ki išče ozdravljenje (Lk 18,41). Cerkev oblikujemo tako, da se osredotočamo na ljudi in njihove potrebe. Pri tem odgovarjamo na osrednjo skrb II. Vatikan: »veselje in upanje, žalost in stiske današnjih ljudi, predvsem revežev in vseh tistih, ki trpijo, so tudi veselje in upanje, žalost in strah Kristusovih učencev« (GS 1). To tudi ne pomeni le opravljanja pastoralnega dela v mejah kongregacije, ampak tudi tam, kjer ljudje potrebujejo našo podporo. Kategorična pastoralna oskrba dopolnjuje diakonsko delovanje Cerkve, potrebno je biti v stiku z odgovornimi, da bi se zavedali, se povezovali in podpirali to, kar se tam dela za ljudi.

Za izpolnjevanje tega poslanstva, tako kot naš škofijski zavetnik sveti Martin, delimo sredstva, ki jih imamo, da bi bila rodovitna za vse, saj se na ta način približamo Kristusu.

1.4.5.

Usmerjen k posamezniku

Tudi če so spodaj omenjene skupnosti in kongregacije, je postalo jasno na podlagi škofijskih procesov: Posameznik, njegovo življenje in njegova vera so v središču cerkvenega delovanja. Naša pastoralna oskrba mora biti usmerjena k posamezniku, zato se pastoralni koncepti pregledujejo in nadalje razvijajo.

1.4.6.

Premagovanje negotovosti in predsodkov

Strah pred tujcem se lahko hrani tudi s strahom pred izgubo lastne identitete. Stališča, ki izhajajo iz tega, so zavrnitev in močna razmejitev. Vsakdo, ki jasno vidi in razmišlja o svojem strahu pred izgubo identitete, se lahko na to odzove in deluje drugače.

1.4.7.

Ni prostora za ksenofobijo in rasizem

Izkušnja skupne cerkve krepí našo občutljivost za vse oblike ksenofobije in rasizma. Medkulturna pastoralna oskrba ustvarja ozračje medsebojnega sprejemanja. Podpira premagovanje predsodkov in obsoja zavračanje ljudi, pa naj bo to skrito ali odkrito. Pri izmenjavi in srečanjih z ljudmi ugotavljamo, kje se počutijo odrinjene, prikrajšane ali diskriminirane. Te povratne informacije jemljemo kot priložnost, da ponovno premislimo in spremenimo svoje vedenje.

1.4.8.

Misijonarska Cerkev

Ljudje, ki živijo v nemirih, iščejo usmerjanje. Naše poslanstvo za ljudi je tudi naloga zaščite. Pastoralna oskrba v drugem maternem jeziku je misijonarska in lahko pomaga doseči usmerjanje v spremenjenih okoliščinah. Po drugi strani pa doživljamo, da so živa pričevanja vere, ki izhajajo iz ljudi iz drugih kultur, ganljiva in navdihujoča za ljudi v škofiji.

2.
PASTORALNA OSKRBA V
DRUGIH MATERNIH JEZIKIH

Osnovne misli

Pastoralna oskrba v drugih maternih jezikih je del celotne duhovne oskrbe škofije Rottenburg-Stuttgart. Ne izvaja se samo v občestev katoličanov drugega maternega jezika¹⁶, ampak tudi v drugih cerkvenih krajih. Samostojnost in sodelovanje sta dva stebra te pastoralne oskrbe, njen izziv in naloga. Zato so potrebne ustrezne strukture, ki omogočajo tako medkulturne prostore kot tudi posamezne prostore.

Pastoralna oskrba v drugih maternih jezikih se kaže skozi njihove darove, ki ustrezajo potrebam njihovih vernikov. Uresničuje se v osnovnih predstavah cerkve: Liturgija, Martyria, Diakonia in Koinonia. Pri teh ponudbah sta še posebej pomembna materni jezik in negovanje lastnega verskega izročila. Niso dodatek, ampak predvsem osnova in osredotočenost pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku. V tem pogledu predstavlja lastno ponudbo pastoralne oskrbe poleg nemško govorečega pastoralne oskrbe. Škofija jo prepoznava kot osnovno potrebo vernikov in jo zavestno podpira in pospešuje.

Kot del celotne pastoralne oskrbe v škofiji, pri pastoralni oskrbi v drugih maternih jezikih, se uporabljajo vsi predpisi in pojmi, ki veljajo za področje župnij in pastoralne oskrbe, razen če obstajajo ločeni predpisi.

2.1.

Oblike pastoralne oskrbe v drugih maternih jezikih

Položaj posameznih jezikovno-kulturnih skupin v škofiji se zelo razlikuje glede na njihovo sestavo in je odvisen od naslednjih dejavnikov:

- lokalne razmere,
- sociokulturna situacija,
- čas selitve,
- razumevanje cerkve in skupnosti,
- distribucija mesto/podeželje,

¹⁶ Izraz občestva katoličanov drugega maternega jezika je določen izraz in zato ni predmet notacije spola.

- sestava jezikovne skupine iz ene ali več narodnosti,
- Idelež celotnega števila katoličanov.

Te različne situacije prinašajo različne potrebe vernikov. Zato so potrebni različni pristopi in oblike pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku.

2.1.1.

Kraji duševne oskrbe za katoli ane drugega maternega jezika

2.1.1.1.

Osnovno na elo

- (1) Kraji pastoralne oskrbe so kraji, kjer živi ali je začasno nastanjena večja skupina katoličanov drugega maternega jezika.
- (2) Potrebo po ustanovitvi kraja pastoralne oskrbe določi župnija oziroma dekanat in jo sporoči škofovskemu ordinariatu.
- (3) Kraji pastoralne oskrbe nimajo samostojnega pravnega statusa, veljajo pa naslednje okvirne določbe.

2.1.1.2.

Pripadnost

- (1) Delo pastoralne oskrbe se nanaša na skupino oseb, za katere je bila ugotovljena potreba.
- (2) Posameznik sam odloča o tem, kdo spada v kraj pastoralne oskrbe.

2.1.1.3.

Naloge izvajalcev pastoralne oskrbe

- (1) po preučitvi potrebe pošlje škofovski ordinariat izvajalca pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku z začasnim delnim mandatom za kraj pastoralne oskrbe.
- (2) napotitev izvajalca pastoralne oskrbe se lahko obnovi, dokler obstaja ustrezna skupina oseb na tem kraju pastoralne oskrbe.

2.1.1.4.

Premestitev v skupnost

Če se perspektiva vernikov spremeni v stalno prebivališče, je lahko premestitev v skupnost smiselna.

2.1.2.

Skupnosti za katoličane drugega maternega jezika

2.1.2.1.

Osnovno na elo

- (1) Če so verniki v jezikovni skupini dlje časa dejavni kot skupina, je njihovo bivanje trajno in se organizirajo za vedno, jih je mogoče priznati kot skupnost.
- (2) Občestva so namenjena jezikovnim skupinam, za katere ni uveljavljenih občestev katoličanov drugega maternega jezika v škofiji ali v kraju ali v razumni bližini.
- (3) Vlogo za priznanje skupnosti mora škofiji predložiti cerkvena občina in dekanska skupnost.
- (4) Skupnosti nimajo ločenega pravnega statusa; veljajo pa naslednje splošne zahteve.

2.1.2.2.

Pripadnost

- (1) Skupnosti niso teritorialno omejene.
- (2) Posameznik odloča o pripadnosti skupnosti.
- (3) Skupnosti so del župnije, v kateri opravljajo svoje storitve.

2.1.2.3.

Vodenje

- (1) Skupnosti na sestanku Skupnosti imenujejo skupino voditeljev, ki jo sestavljajo najmanj tri osebe. So kontaktne osebe za skupnost in zunanji predstavniki za obdobje treh let. To nalogo je mogoče enkrat podaljšati.

- (2) Župnijski svet cerkvene skupnosti, v kateri skupnost opravlja svojo službo, naj imenuje člana skupnosti za stalno svetovalnega udeleženca (v skladu s 3. odstavkom 51. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]).
- (3) Skupnosti se lahko dodeli župnik s krajšim delovnim časom.
- (4) Če ni ustanovljena nobena vodstvena skupina, duhovnik župnije ali izva jalec pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku povabi člane skupnosti na srečanje vsaj vsaki dve leti.

2.1.2.4.

Premestitev v ob estvo katoli anov drugega maternega jezika

Če občestvo izpolnjuje pogoje za ustanovitev občestva katoličanov drugega maternega jezika (GKaM), lahko od škofa zahteva, da ustanovi takšno skupnost.

2.1.3.

Ob estva katoli anov drugega maternega jezika

2.1.3.1.

Ustanovitev

Škof škofije lahko ustanovi posebno občestvo katoličanov drugega maternega jezika (GKaM) glede na jezikovne skupine.

Pogoji za ustanovitev so:

- občestvena skupnost jezikovne skupine,
- sposobnost izvrševanja pravic in dolžnosti občestva katoličanov drugega maternega jezika.

Občestvo je pod vrhovnim vodstvom škofa (prim. 3. člen KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]).

Vodi jo duhovnik skupaj s pastoralnim svetom (prim. 3.1.2.).

Občestvo je ustanovljeno na ozemlju, določenem v odloku.

Občestvo dobi ime po enem od svetnikov (zavetnikov).

Občestvo je ustanovljeno v pravni obliki *misio cum cura animarum* v skladu z . členom 33. zakonika cerkvenega prava¹⁷.

Po mnenju c. 516 § 1 CIC podelila pravni status kvazižupnije.

2.1.3.2.

Pripadnost

Katoličani, ki izpolnjujejo kriterije pripadnosti, spadajo k tistemu občestvu katoličanov drugega maternega jezika.

(1) *Jezikovna pripadnost*

Obhajanje liturgije v lastnem maternem jeziku je pomemben del izvajanja vere. Katoličani po svojih jezikovnih skupinah pripadajo občestvom katoličanov drugega maternega jezika. Ker je jezikovna pripadnost »mehko« merilo, so potrebni dodatni, preverljivi kriteriji.

(2) *Državljanstvo*

Katoličani drugega maternega jezika spadajo po narodnosti v občestvo katoličanov drugega maternega jezika.

(3) *Ozemlje*

Katoličani drugega maternega jezika pripadajo občestvu katoličanov drugega maternega jezika, na področju katerega imajo svoje bivališče, če pa tam nimajo bivališča, pa če se tam običajno zadržujejo (prim. 4. odstavek 5. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]). Namen in trajanje zadrževanja nista pomembna (»Nemo est« IV št. 33 § 2)¹⁸. Pripadnost župniji kraja bivališča ostaja nespremenjena.

(4) *Vpis*

Katoličani, ki izpolnjujejo merila 2.1.3.2. (2) Državljanstvo in/ali 2.1.3.2. (3) Območje, lahko z vpisom postane član občestva za katoličane drugega maternega jezika. Starši lahko vpišejo svoje mladoletne otroke do 14. leta (versko polnoletnost). Od 15. leta se mladoletni prijavijo sami. Vernik lahko to prijavo prekliče z izjavo. Članstvo v več kot enem občestvu katoličanov

¹⁷ Papež Pavel VI. *Motu proprio Pastoralis Migratorum cura*, Vatikan 1969.

¹⁸ Škofovska Kongregacija, *Instruction, De pastoralis migatorum cura ("Nemo est")*, Vatikan 1969.

drugega maternega jezika z vpisom ni možno.

2.1.3.3.

Pravice in dolžnosti članov občestva za katoličane drugega maternega jezika

(1) *Volilna pravica*

Vse osebe, ki so dopolnile 16 let in v skladu z 2.1.3.2. pripadajo občestvu katoličanov drugega maternega jezika, imajo volilno pravico pri volitvah v pastoralni svet. Same volitve urejajo volilni predpisi.

Volilna pravica v župniji kraja stalnega prebivališča ostaja nespremenjena.

(2) *Sprejemanje zakramentov*

Člani občestva katoličanov drugega maternega jezika se lahko pri sprejemanju zakramentov, vključno z zakonsko zvezo, obrnejo na duhovnika občestva katoličanov drugega maternega jezika ali duhovnika župnije.¹⁹

2.2.

Zadružna duševna oskrba v drugih maternih jezikih v drugih cerkvenih krajih

Pastoralna oskrba za katoličane drugega maternega jezika ne poteka samo v pastoralnih centrih, v skupnostih in občestvih katoličanov drugega maternega jezika. Kot del celotne pastorale najde svoje mesto na številnih drugih pastoralnih področjih škofije.

Vsi cerkveni kraji imajo medkulturno perspektivo, odpirajo medkulturne prostore, v katerih se lahko pojavijo novosti, in podpirajo storitve, ki jih pastoralni centri, skupnosti in občestva katoličanov drugega maternega jezika s tesnim sodelovanjem. Takšno sodelovanje iščemo in razvijamo na področjih mladinskega dela, vzgojnega dela, kategorialne pastorale, Karitasa, duhovnih skupnosti, združenj idr.

¹⁹ V skladu z navodilom za pastoralo izseljencev PMC 39,3

Poleg tega vsi cerkveni kraji preverijo svojo ponudbo glede združljivosti in po potrebi sami razvijejo nove ponudbe, ki so privlačne in dostopne tudi katoličanom drugega maternega jezika. Če bodo te ponudbe potekale v drugem maternem jeziku, so pastoralni delavci drugih maternih jezikov na voljo kot partnerji za sodelovanje.

Skupaj se iščejo in spodbujajo poti za dolgoročno sodelovanje na ravni dušnopastirskih enot, dekanije in škofije s svojimi institucijami.

2.3.

Podporni sistemi pastoralne oskrbe v drugem maternem jeziku

Na voljo je dovolj sistemov usposabljanja in (škofijskega) svetovanja, ki podpirajo pastoralno oskrbo v drugih maternih jezikih in zagotavljajo izvajanje smernic in politik.

**3.
STRUKTURE ODGOVORNOSTI V
PASTORALNI OSKRBI DRUGEGA
MATERNEGA JEZIKA**

3.1.

Skupno vodstvo v ob estvih katoli anov drugega maternega jezika

3.1.1.

Zastopanje ob estev katoli anov drugega maternega jezika

V vsakem občestvu katoličanov drugega maternega jezika naj bi ustanovili Pastoralni svet (Pastoralrat (PaR)). Po tem pravilniku je predstavnik občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GGKaM) v okviru njenih pristojnosti.

3.1.2.

Naloge pastoralnega sveta

- (1) Pastoralni svet skupaj z duhovnikom vodi občestvo katoličanov drugega maternega jezika. Služi izpolnjevanju nalog občestva katoličanov drugega maternega jezika (1. člen KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]) in ima skupaj z duhovnikom odgovornost za zbiranje in poslanstvo občestva katoličanov drugega maternega jezika. Zagotavlja, da lahko občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM) še naprej izpolnjuje svojo nalogo, da je znamenje in orodje Božjega odrešenjskega dela v Jezusu Kristusu tudi v prihodnje. Sprejema odločitve, potrebne za izpolnjevanje nalog občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM), in je odgovoren za njihovo izvajanje. Upoštevati je treba predloge, želje in pritožbe občestva katoličanov drugega maternega jezika.
- (2) Pastoralni svet naj si prizadeva, da se naloge Cerkve in njeno delovanje v družbi delijo v tesnem sodelovanju med duhovniki in župljani.
- (3) Pastoralni svet pospešuje razvoj raznolikih talentov in poklicev župljanov. Spodbuja in podpira razvojne procese ter ustvarja primerne pogoje za pastoralno delovanje rednih in prostovoljnih delavcev.
- (4) Pastoralni svet podpira oblikovanje, zavzetost in povezovanje skupin in projektnih skupin, skupin in skupnosti v občestvu katoličanov drugega maternega jezika. Delegira naloge in pristojnosti (med drugim na zadevne odbore, glejte §§ 37, 39 in 40 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]) ter

krepi zavest in dojemanje skupne odgovornosti in sodelovanja vseh v občestvih katoličanov drugega maternega jezika.

- (5) Pastoralni svet spodbuja stike med občestvom katoličanov drugega maternega jezika in cerkveno skupnostjo ter cerkvenimi ustanovami, ki se nahajajo v družbenem prostoru cerkvene skupnosti. Podpira sodelovanje in povezovanje različnih cerkvenih dejavnosti na terenu, tudi z ekumenskimi in socialnimi partnerji.
- (6) Pred novim zasedanjem občestva katoličanov drugega maternega jezika pastoralni svet poroča škofovskemu ordinariju o krajevni situaciji. To poročilo je treba dopolniti z izjavo dekana.

3.1.3.

Položaj in odgovornost duhovnika²⁰

- (1) Duhovnik v imenu škofa vodi občestvo katoličanov drugega maternega jezika. Skupaj s pastoralnim svetom vodi občestvo katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM). Vsa bistvena vprašanja in zadeve mora predložiti pastoralnemu svetu v posvetovanje in odločanje. Vodenje občestva katoličanov drugega maternega jezika poteka na sodelovalen in participativen način. Duhovnik ima posebno odgovornost za enotnost občestva katoličanov drugega maternega jezika s škofom in enotnost samega občestva katoličanov drugega maternega jezika (koinonia) ter za
 - a) oznanilo odrešenjskega sporočila (*martyria*),
 - b) obhajanje liturgije in podeljevanje zakramentov (*liturgia*),
 - c) izpolnitev zapovedi ljubezni (*diakonia*).Duhovniki in diakoni, imenovani v občestva katoličanov drugega maternega jezika, kakor tudi ženske in moški, imenovani v pastoralno službo občestva katoličanov drugega maternega jezika, so del posebne odgovornosti župnije.
- (2) Duhovnik je po funkciji predsednik pastoralnega sveta. Če je bila imenovana pastoralna kontaktna oseba za občestva katoličanov drugega maternega jezika, lahko duhovnik nanje prenese določene naloge kot predsednik, ne

²⁰ Glejte tudi 19. člen KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]

da bi to vplivalo na končno odgovornost, zlasti v skladu s 4. in 5. odstavkom ter 1. odstavkom 45. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]. Pri tem mora pastoralna kontaktna oseba spoštovati vlogo in pravice izvoljenega predsednika. Vse bistvene zadeve življenja občestva mora predložiti pastoralnemu svetu v posvetovanje in odločanje.

- (3) V skladu s 517. členom 2 zakonika o civilnem postopku lahko škof imenuje župnijskega predstavnika občestva katoličanov drugega maternega jezika. Župnijski poverjenik mora spoštovati vlogo in pravice izvoljenega predstojnika. Vse bistvene zadeve življenja občestva mora predložiti pastoralnemu svetu v posvetovanje in odločanje.
- (4) V kolikor se razširi posebna odgovornost duhovnika (1. odstavek, 5. stavek), se lahko pravno učinkoviti sklepi sprejmejo le v soglasju z njim. Če duhovnik glasuje proti predlogu s tega področja ali če se glasovanja vzdrži, ta sklep pastoralnega sveta ne more postati pravnomočen. Vendar pa ima duhovnik pravico, da pisno razglasi svoj retroaktivni sporazum v enem tednu po sprejetju resolucije. Če zaradi nesoglasja duhovnika pravnomočen sklep ni sprejet, lahko pastoralni svet ugovarja, če meni, da niso izpolnjene zahteve 5. stavka 1. odstavka. V ta namen je treba pisno zahtevo za sejo na to temo vložiti v drugem tednu po tem, ko je odločitev sprejela vsaj tretjina članov. Sestanek se mora izvesti v štirih tednih. 3. odstavek 50. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.] se tukaj ne uporablja. Če na tej seji ni soglasja o zadevi, se za dekana ali njegovega namestnika zahteva, da posreduje v skladu s 1. odstavkom 84. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]. Če tudi tu ni dogovora, je treba zadevo predložiti v odločitev škofovskemu nadzoru.
- (5) Duhovnik mora ugovarjati sklepom pastoralnega sveta, ki po njegovem mnenju kršijo cerkveno ali posvetno pravo. Zoper odločitve lahko ugovarja, če ima lahko po njegovi skrbni preučitvi izvršitev odločbe škodljive učinke za cerkev ali cerkvene pravne osebe. Ugovor je treba nemudoma vložiti pri pastoralnem svetu, najpozneje v enem tednu po sprejetju odločitve. Ima suspenzivni učinek. O zadevi je treba ponovno razpravljati najpozneje štiri tedne po sprejetju odločitve. Če dogovor ni dosežen, je treba za posredo-

vanje zaprositi dekana ali njegovega namestnika v skladu s 1. odstavkom 84. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]. Če tudi tu ni dogovora, je treba zadevo predložiti v odločitev škofovskemu nadzoru.

- (6) 4. in 5. odstavek veljata tudi za sklepe pastoralnega odbora (§ 34) KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.].in odborov (§ 37) KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]. Če dogovor ni dosežen, mora se mora pastoralni svet v teh primerih vključiti v mediacijo.

3.1.4.

Predsedujo i Pastoralnega sveta

- (1) Predsedstvo pastoralnega sveta sestavljata duhovnik kot predsednik po uradni dolžnosti in izvoljeni predsednik. Oba sta odgovorna za organizacijo srečanj in način dela organa ter zunanje zastopanje občestva katoličanov drugega maternega jezika. Izvoljeni predsednik ima druge pravice in dolžnosti, ki jih določa ta pravilnik.
- (2) Pastoralni svet izmed svojih izvoljenih članov izvoli izvoljenega predsednika. Poleg tega mora pastoralni svet izvoliti enega ali dva namestnika. Izvoljeni predsednik lahko posamezne naloge trajno prenese na namestnika ali oboje. Pastoralni svet mora to potrditi s sklepom. Če sta imenovana dva namestnika, je treba tudi ugotoviti, ali so namestniki upravičeni zastopati posamezno ali samo skupaj in katere pravice in dolžnosti izvoljenega predsednika se prenesejo na katero osebo.
- (3) Če izvoljeni predsednik ali namestnik odstopi s svojega položaja, se za to funkcijo opravijo stranske volitve. Drugi položaji ostanejo nespremenjeni. To velja tudi v primeru, da izvoljeni predsednik ali namestnik odstopi iz odbora.
- (4) Izvoljenega predsednika je mogoče preklicati. Pred glasovanjem mora biti mediacijski sestanek z duhovnikom kot predsedujočim po funkciji. Prav tako je treba po pritožbi pastoralnega sveta ali izvoljenega predstojnika opraviti mediacijski razgovor z dekanom ali njegovim namestnikom. Za izvolitev izvoljenega predsednika je potrebna dvotretjinska večina vseh članov Pastoralnega sveta z glasovalno pravico.

3.1.5.

Sestava pastoralnega sveta

(1) Člani Pastoralnega sveta z odločevalnim glasom so:

1. duhovnik ali njegov namestnik v skladu z § 22 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.),
2. pastoralna kontaktna oseba, ki jo je škof imenoval za občestvo katoličanov drugega maternega jezika ali župnijski predstavnik v skladu s 517. členom 2 zakonika o civilnem postopku,
3. število izvoljenih članov (§ 23 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.)), ki ustreza velikosti občestva katoličanov drugega maternega jezika, izmed katerih naj izvoli pastoralni svet izvoljenega predsednika in njegove namestnike.

(2) Pastoralni svet sestavljajo člani s svetovalnim glasom:

1. duhovniki, diakoni, župnijski in pastoralni uradniki ter župnijski in pastoralni pomočniki ter drugi pastoralni delavci, imenovani za službo v občestvih katoličanov drugega maternega jezika;
2. Dve mladi osebi ali mladi odrasli (stari od 16 do 27 let) osebi, razen če sta bila v pastoralni svet že izvoljena dva kandidata iz te starostne skupine. Če je iz te starostne skupine izvoljen le en kandidat, se imenuje še en svetovalec. Član je mlada odrasla oseba, ki je bila nominirana za volitve pastoralnega sveta in je, če je bilo nominiranih več kandidatov, prejela največ glasov. Če ne kandidira nobena odrasla oseba, pastoralni svet po posvetovanju z vsemi mladinskimi skupinami imenuje dva mlada ali mlada odrasla v občestvu za svetovalnega člana občestva katoličanov drugega maternega jezika. Mladostniki in mladostnice ter mladi odrasli naj bodo – če je le mogoče – enakomerno zastopani;
3. Predsedniki vsebinskih odborov (4. stavek 2. odstavka 37. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]), pod pogojem, da še niso člani pastoralnega sveta.

(3) Člane, ki se volijo v skladu s 3. točko 1. odstavka, določijo člani skupnosti s splošnim, neposrednim, svobodnim, enakim in tajnim glasovanjem. Po

drobnosti urejajo volilni predpisi (WahlO).

- (4) Kandidati, ki niso bili izvoljeni, so lahko povabljeni na javne sestanke kot stalni posvetovalni udeleženci (glejte 3. odstavek 51. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]).

3.1.6.

Druge dolo be za pastoralni svet

- (1) Mandat in nadomestni člani v skladu s 24. členom KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]
- (2) Volilna upravičenost
Člani občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM) imajo pravico glasovati v skladu z 2.1.3.2. Pripadniki, ki so na dan volitev dopolnili 16 let in so najmanj tri mesece člani občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM).
- (3) Volilni cikel
Volitve pastoralnega sveta potekajo v isti rotaciji kot župnijski svet. Za to veljajo predpisi cerkvenih občestvenih pravil. V nasprotnem primeru veljajo določila predpisov za volitve župnijskih svetov in pastoralnih svetov (WahlO).
- (4) Upravičenost v skladu s 26. členom KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]], kot tudi 2.1.3.2. Pripadnost.
- (5) Neenakomerna izbira delne lokacije. V občestvih katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM), ki redno obhajajo cerkvene obrede v več krajih, se lahko pastoralni svet odloči za izvedbo nedejanskih lokalnih volitev za naslednje volitve. Pastoralni svet mora določiti število sedežev za bogoslužje.
- (6) Ovire, volilni izziv, prevzem funkcije, najava in pravni status članov v skladu s 27-31. členom KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]).
- (7) Predpisi o praktičnem delu v pastoralnem svetu glejte člene 44 - 56, 59-63 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]).

Dodatna uredba k 56. členu protokola: Zaradi lažjega sodelovanja z drugimi

organi morajo biti besedila sklepov napisana v maternem in nemškem jeziku ter zapisana v zapisniku.

- (8) Pravilnik o delu v odborih glejte člene 34, 37-39 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.).
- (9) Predpisi o občinski skupščini glejte člene 41-43 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.).

3.2.

Strukture sodelovanja

3.2.1.

Sodelovanje v župnijskem svetu

Redna zastopanost skupnosti v cerkvenem zboru lahko poteka v skladu s 3. točko 2. odstavka 21. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.)] ali v skladu s 3. odstavkom 51. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.). Za vsa posvetovanja in sklepe, ki bi lahko vplivali na občestvo katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM), je treba na sejo povabiti predstavnike pastoralnega sveta kot svetovalne udeležence (prim. 1. odstavek 51. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.). Število predstavnikov določi pastoralni svet. V ta namen mora biti pastoralni svet obveščen o prihajajočih temah in odločitvah v župnijskem svetu cerkvene skupnosti. Enako velja za teme v pastoralnem svetu, ki zadevajo župnijo, v kateri je cerkev.

Župnijski svet cerkvene skupnosti župnije, v kateri je, se vsaj enkrat letno sestane s člani pastoralnega sveta, da razpravlja o skupnih vprašanjih in zadevah.

3.2.2.

Sodelovanje pri cerkveni oskrbi

Za vsa posvetovanja, ki bi lahko vplivala na proračun cerkvene skupnosti, mora cerkveni upravitelj biti povabljen v pastoralni svet kot svetovalni udeleženec. Cerkveni upravitelj mora biti vsaj enkrat letno povabljen v pastoralni svet, zlasti

zaradi načrtovanja proračuna.

Da bi zagotovili učinkovitost sklepov pastoralnega sveta (zlasti v zvezi s finančnimi in kadrovske zadevami), je treba vabila vnaprej poslati duhovniku in cerkvenemu upravitelju.

3.2.3.

Skupni odbor dušnopastirske enote

Zastopanost občestva katoličanov drugega maternega jezika v skupnem odboru ureja 10. člen KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.).

3.2.4.

Ob i župnijski svet

Zastopanost občestva katoličanov drugega maternega jezika v splošnem kongregacijskem svetu je urejena v 3. točki 4. odstavka 32. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.).

3.2.5.

Dekanijski svet

Zastopanost občestva katoličanov drugega maternega jezika v dekanijskem svetu je urejena v 15. odstavku 1. člena DekO.

3.2.6.

Forum katoličanov drugega maternega jezika

V škofiji Rottenburg-Stuttgart je bil ustanovljen forum katoličanov drugega maternega jezika za zadeve katoličanov drugega maternega jezika. Sestava, naloge in mandat so urejeni s posebnim pravilnikom.

3.2.7.

Škofijski svet

Zastopanost občestva katoličanov drugega maternega jezika v škofijskem svetu je urejena v 8. točki 1. odstavka 2. člena statuta škofijskega sveta.

4. PASTORALNO OSEBJE

Osnovne misli

Vse bolj diferencirano sliko sestave vernikov se ujema s sestavo pastoralnih skupin v pastoralni oskrbi. Duhovniki in zaposleni z različnimi kulturnimi in življenjskimi in migracijskimi izkušnjami sodelujejo na sodelovalen in participativen način.

Nova izkušnja za mnoge je globoko katoliško razumevanje svetovne Cerkve krščenih in potrjenih ljudi iz vseh dežel, jezikov in kultur. Medsebojna izmenjava darov in talentov je dragocena obogatitev. Na kraju samem lahko skupaj doživimo »vesoljno cerkev«.

Predpogoj za uspešno pastoralno oskrbo, usmerjeno k ljudem in njihovem individualnemu položaju, je, da je osebje ustrezno izobraženo in usposobljeno za ta namen. Škofija se trudi pridobiti nove, dobro usposobljene pastoralne kadre. Vsi zaposleni imajo podporo z nadaljnjim usposabljanjem in nadzorom ekip pri prepoznavanju in razmišljanju o priložnostih in bremenih kulturno mešanih ekip in njihovih lastnih strokovnih dejanjih ter pri dobrem skupnem razvoju kot ekipa. Cilj je, da so vsi pastoralni delavci sposobni najti in zagotoviti ustrezen odgovor na medkulturne izzive. Pri razporejanju osebja je pozornost namenjena mešanim ekipam, predvsem v dušnopastirskih enotah, kjer je med tam živečimi verniki velik delež migrantov.

Pričevanje pastoralnih delavcev je še posebej verodostojno, kadar izhaja iz osebnih življenjskih izkušen in vere. Ljudje z lastnimi – uspešnimi in tudi iz soočanja s težkimi situacijami odraslih – izkušnjami migracij so lahko na poseben način »spodbuda« za novo prispelle ljudi v skupnosti. Če se ta življenjska izkušnja odraža v študiju, strokovnih in verskih poteh, so takšni zaposleni »strokovnjaki za migracije« na poseben način in s tesnimi stiki z nemškimi strukturami primernih omrežij.

Najpomembnejše naloge zaposlenih v občestvih katoličanov drugega materne jezika – bodisi duhovnikov, diakonov ali redno zaposlenih – so²¹:

²¹ Papeški svet za pastoralno skrb migrantov in potujočih ljudi, Instruction, erga migrantes caritas Christi (Kristusova ljubezen do migrantov), predlogi apostolskega sedeža (ed. DBK, Bonn, 2004), št. 78.

- nepristransko dojemanje položaja in razmer katoličanov drugega maternega jezika, osebni stik in pripravljenost pričevati o svojem verskem življenju;
- varstvo etnične, kulturne, jezikovne in obredne identitete katoličanov drugega maternega jezika in spodbujanje spoštovanja kulturne in verske dediščine katoličanov drugega maternega jezika;
- odprtost do drugih verskih oblik in kulturnih tradicij ter oblikovanje pastoralnih konceptov za izvajanje pastorage katoličanov drugega maternega jezika;
- pobuda za srečanja med župnijami in pastoralnimi središči, skupnostmi in občestvi katoličanov drugega maternega jezika;
- vodilni duhovnik in vsi pastoralni uslužbenci zagotavljajo, da se izvajajo predpisi in koncepti škofije Rottenburg-Stuttgart ter cilji pastoralnega sodelovanja dušnopastirske enote. To še posebej velja za področja preventive, zaščite mladih in otrok. Na tej poti animirajo in spremljajo člane skupnosti.

4.1.

Osebj

Za pastoralno oskrbo katoličanov drugega maternega jezika škofija zaposleni redno zaposlene pastoralne delavce. Njihovo delo je urejeno v načrtu škofijskih organizacij.

Vse pastoralne službe, ki se uporabljajo v pastoralni oskrbi v drugem maternem jeziku v pastoralnih centrih, skupnostih ali skupnostih, so običajno zaposlene v dušnopastirskih enotah. V prihodnosti bo prepletanje nemško govorečega in pastoralne oskrbe drugih maternih jezikov postalo vse bolj pomembno. Ta izziv je kos najemanju pastoralnega osebja občestev katoličanov drugega maternega jezika, ki sodelujejo tudi v celotni dušnopastirski enoti in obratno. Razporeditev v odstotkih je zapisana v vsakokratni uredbi o zaposlitvi in razvidna iz delovnega načrta dušnopastirske enote.

Če je delavec zaposlen za več občestev katoličanov drugega maternega jezika, lahko redno deluje samo v dušnopastirski enoti ali v skupnem odboru ene dušnopastirske enote. Podrobnosti so urejene v opisu delovnega mesta.

Za škofovski nadzor je odgovoren vodja oddelka V – Pastoralno osebje. Neposredni nadzor nad duhovniki in pastoralnimi delavci, ki jim je za občestvo katoličanov drugega maternega jezika dodeljena večina njihovega položaja v tem občestvu, pripada njihovim voditeljem. Za nadzor vodje je odgovoren dekan. To velja tudi za duhovnike, ki pripadajo izvzeti verski skupnosti.

4.1.1.

Duhovniki v ob estvih katoli anov drugega maternega jezika

Duhovniki občestev katoličanov drugega maternega jezika ostanejo inkardinirani v domači škofiji; člani reda ostanejo člani svojega reda. Med službovanjem v občestvih katoličanov drugega maternega jezika so glede službe in duhovniškega načina življenja podvrženi jurisdikciji škofa škofije Rottenburg-Stuttgart, tudi če pripadajo izvzeti redovni skupnosti.

Za časa svojega delovanja v škofiji Rottenburg-Stuttgart pripadajo duhovniki za katoličane drugega maternega jezika prezbiteriju škofije in dekanijskemu kapitlju svoje službe.

Njihova odgovornost je osebna in teritorialna. V okviru dušnopastirske enote duhovniki občestev katoličanov drugega maternega jezika prevzamejo duhovniško službo tudi v vseh drugih župnijah. Potrebna pooblastila so jim podeljena v sklepah o zaposlitvi. Podrobnosti so pojasnjene v opisu delovnega mesta. Tudi katoličani drugih materinih jezikov, ki živijo zunaj občestva katoličanov drugega maternega jezika, so lahko deležni pastoralne oskrbe. Uradno pooblastilo za podeljevanje zakramentov pa ima duhovnik, pristojen po kraju bivanja.

Kanon pastoralnih dolžnosti duhovnika v skladu s členi 528 in 529 CIC veljata brez omejitev za duhovnike vseh narodnosti in jezikovnih skupin.

Ima naziv duhovnik.

Ima pravico do krsta.

V smrtni nevarnosti lahko podeli zakrament birme.

Ima običajno konfesionalno pristojnost.

Ima pooblastilo za zakonito sklepanje zakonskih zvez v mejah ozemlja, ki mu je zaupano, v skladu z drugimi predpisi. Pooblaščen je, da izda dovoljenje za sklenitev spovedne zakonske zveze in se odpove zasegu, če so za to izpolnjeni zakonski pogoji. Možno je nadaljnje pooblastilo v okviru kanoničnih določil. Preveriti mora, ali ima pooblastilo za nameravano poroko. Če temu ni tako, mora dobiti delegacijo od domačega duhovnika.

Za španske državljane veljajo naslednja pravila: Cerkvena poroka španskih parov brez predhodne civilne zakonske zveze velja za nemško in špansko pravno področje le, če jo opravi duhovnik, ki ga posebej pooblasti špansko diplomatsko predstavništvo.

4.1.2.

Vodja ob estev katoli anov drugega maternega jezika

Praviloma duhovnika imenuje škof za vodenje občestva katoličanov drugega maternega jezika, katerega ozemlje je določeno z odlokom o ustanovitvi. Njegova pooblastila so kumulativna s pooblastili duhovnika.

Voditelj občestva katoličanov drugega maternega jezika ima kot upravitelj enake pravice in dolžnosti kot duhovnik. Ni samodejno rector ecclesiae.

Enakovreden je določenemu duhovniku.

Svoje naloge je dolžan opravljati v skladu z veljavnimi predpisi.

Je neposredni predstojnik duhovnikov in pastoralnih uslužbencev, ki so v to občestva katoličanov drugega maternega jezika dodeljeni z večino njihovih delovnih mest.

Predsednik Skupnega odbora dušnopastirskih enot lahko prenese vlogo neposrednega predstojnika vseh zaposlenih, katerih zaposleni so zaposleni v lokalni skupnosti (npr. tajnik), na voditelja župnije za katoličane drugega maternega jezika. To pooblastilo je v pisni obliki.

Voditelj občestva katoličanov drugega maternega jezika vodi to občestvo skupaj s pastoralnim svetom. Vsa bistvena vprašanja in zadeve mora predložiti pastoralnemu svetu v posvet in odločanje. Vodenje občestva je kooperativno in participativno.

Če je voditelj dveh občestev katoličanov drugega maternega jezika, lahko

redno deluje le v odborih ene dušnopastirske enote; enako velja za delo v dekanskem svetu. To je določeno v opisu delovnega mesta.

Škof lahko določi pastoralno kontaktno osebo za občestvo katoličanov drugega maternega jezika.

V skladu s 517. členom 2 CIC ima škof možnost, da krščenim in potrjenim vernikom zaupa odgovorno opravljanje določenih nalog vodenja pod končno odgovornostjo pristojnega duhovnika.

4.1.3.

Drugi predpisi

V zvezi s plačilom, nastanitvijo in opremo, pisarnami, opremo delovnega mesta in zagotavljanjem delovne opreme, nakupom vozila, povračilom potnih stroškov, pravico do dopusta, veljajo enake določbe za duhovnike in pastoralne delavce občestev katoličanov drugega maternega jezika kot za duhovnike in pastoralne delavce v škofiji. Za vernike veljajo tudi predpisi sklenjenih pogodb za oblikovanje reda.

Za duhovnike katoličanov drugega maternega jezika se pred začetkom njihove službe preverijo njihovi obstoječi pogoji zavarovanja glede zdravstvenega zavarovanja in pokojninskega zavarovanja, v skladu s tem pa se med službovanjem v škofiji Rottenburg-Stuttgart določijo zakonske obveznosti zavarovanja. Zakonski in posebni predpisi škofije veljajo za socialno varnost (zdravstveno, varstveno in nezgodno zavarovanje) in starost. Za člane reda veljajo sklenjene pogodbe o imenovanju.

4.2.

Komunikacija

Škofija ceni dobro komunikacijo, zavezujoče dogovore in ciljno delovanje. To je naloga vseh, odgovornost za to nosijo celodnevne pastoralne službe dušnopastirske enote.

4.2.1.

Na ravni dušnopastirske enote

Uradno srečanje občestev katoličanov drugega maternega jezika

Za tesno sodelovanje in medsebojno posvetovanje se redno sestajajo pastoralni in cerkveni uslužbenci občestva katoličanov drugega maternega jezika na rednih službenih srečanjih.

Pastoralni svet občestev katoličanov drugega maternega jezika

Predstojnik občestva katoličanov drugega maternega jezika pripada pastoralnemu svetu z odločujočim glasom. Vse pastoralne službe, pooblaščne za pastoralno v občestvu katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM), pripadajo pastoralnemu svetu s posvetovalnim glasom.

Pastoralna ekipa dušnopastirske enote

Skupaj z ostalimi pastoralnimi delavci, ki so določeni za pastoralno oskrbo v dušnopastirski enoti, sestavljajo pastoralni delavci kongregacij za katoličane drugega maternega jezika pastoralno ekipo.

Vodi jo višji duhovnik dušnopastirske enote.

Delo v pastoralni ekipi dušnopastirske enote je del ministriranja. Če je uslužbenec zaposlen za več župnij za katoličane drugega maternega jezika, lahko redno sodeluje le v eni dušnopastirski enoti. To je določeno v opisu delovnega mesta. V pastoralnih ekipah drugih dušnopastirskih enot naj na zahtevo sodeluje svetovalno.

Skupni odbor dušnopastirske enote

Duhovniki in pastoralni delavci so svetovalni člani Skupnega odbora dušnopastirske enote.

Delovanje v skupnem odboru dušnopastirske enote je del misije. Če je uslužbenec zaposlen v več občestvih katoličanov drugega maternega jezika, lahko le redno sodeluje v skupnem odboru v dušnopastirski enoti. To je določeno v opisu delovnega mesta. V skupnih odborih drugih dušnopastirskih enot naj na zahtevo sodeluje svetovalno.

4.2.2.

Na nivoju dekanata

Dekanijska konferenca in konferenca vodilnih duhovnikov

Pastoralne službe vseh občestev katoličanov drugega maternega jezika so člani dekanijske konference svojega urada, voditelji občestva katoličanov drugega maternega jezika so tudi člani konference višjih duhovnikov. Udeležba je obvezna.

Pri izvolitvi dekana imajo vsi duhovniki in diakoni, ki imajo vsaj polovico svojih pastoralnih nalog v dekanovi pisarni, pravico aktivno voliti; voditelji občestva katoličanov drugega maternega jezika v dekanatu imajo pravico aktivno in pasivno voliti.

4.2.3.

Na ravni škofije

Škofijske konference

Škofijske konference so namenjene duhovnikom in pastoralnemu osebju za izmenjavo pastoralnih vprašanj. Po potrebi se lahko sestanejo ločeno glede na jezikovne skupine.

Tam so vsa pomembna vprašanja pastoralne oskrbe obravnavana v drugih maternih jezikih.

Udeležba je obvezna za vse pastoralne službe v občestvih katoličanov drugega maternega jezika.

Običajno se srečajo dvakrat letno.

Duhovniki in pastoralno osebje posamezne škofijske konference izvolijo enega govornika in tri predstavnike iz svojih vrst; zastopani so najmanj en duhovnik in en član pastoralnega osebja. Govornik je predsednik posamezne škofijske konference.

Naloge govorcev so:

- priprava in vodenje posameznih škofijskih konferenc,
- izmenjava vseh pomembnih pastoralnih vprašanj v drugih jezikih zadevne jezikovne skupine,
- resonančna skupina za vprašanja škofijskega vodenja.

Krog govornikov

Govorniki škofijskih konferenc in predstavniki BO, ki se bolj ukvarjajo z zadevami pastoralne oskrbe v drugih materinih jezikih, tvorijo skupino govornikov. To vodi odgovorni govornik HA IV - Pastoralni koncept. Uredba ureja delo govorne skupine.

Zastopstvo v duhovniškem svetu

Duhovniki za katoličane drugih materinih jezikov izvolijo med seboj dva predstavnika z glasovalno pravico v duhovniški svet. Oba predstavnika sta tako istočasno člana škofijskega duhovniškega sveta s pravico glasovanja (§ 2 ods. 1 št. 3 statuta *Satzung für den Diözesanpriesterrat*).

Zastopanje v dekanski konferenci

Trije referenti škofijskih konferenc so člani dekanijske konference. Če se ne bodo mogli udeležiti, jih bodo zastopali njihovi namestniki.

4.2.4.

Na ravni nemške škofovske konference

Poleg tega je treba negovati odnose z nacionalnimi delegacijami in delegati. Podpirajo se skupna izmenjava, sodelovanje na konferencah, dogodki, tečaji usposabljanja, umiki, prav tako pa tudi aktivno sodelovanje v odborih.

4.3.

Kadrovski razvoj

4.3.1.

Profil zahtev

Osnovni pogoj za zaposlitev v škofiji Rottenburg-Stuttgart so dokazane teološke, duhovne in pastoralne sposobnosti s kvalificiranim teološkim študijem in pastoralnim usposabljanjem. Pastoralni izpiti se priznajo, kjer je to mogoče. Pričakujejo se naslednji odnosi in veščine:

- rprilpravljenost sodelovati v skupini občestva katoličanov drugega maternega jezika in v dušnopastirski enoti (ekipno delo),
- dobro jezikovno znanje nemščine in maternega jezika (pogoj za zaposlitev je znanje nemščine v skladu z zahtevami ZR Nemčije za tuje pastoralne delavce),
- rmedkulturne kompetence,
- poznavanje in izvajanje predpisov in konceptov škofije Rottenburg-Stuttgart,
- rprilpravljenost za pastoralo tudi za katoličane drugih jezikovnih skupin.

4.3.2.

Zaposlovanje in izbira kadrov

a) *Osebjje škofije*

Moč raznolikosti se odraža v (prihodnjem) pastoralnem osebju škofije Rottenburg-Stuttgart. To raznolikost spodbujajo naslednje točke:

- Pastoralne službe, zlasti poklic pastoralnega svetovalca, župnijskega svetovalca, so privlačna možnost za mlade katoličane drugega maternega jezika, da uresničijo krščansko življenje v svojem poklicu. Škofija zagotavlja lahko dostopne informacije o strokovnih profilih.
- Svoboda gibanja znotraj Evropske unije in možnost dovoljenja za prebivanje za osebe iz tretjih držav za študij in opravljanje poklica omogočata tudi študij teologije v Nemčiji.

- Škofija Rottenburg-Stuttgart vzdržuje stike s tujimi univerzami prek nacionalnega direktorja in nacionalnih delegatov ter omogoča medsebojno izmenjavo študentov v kombinaciji s pastoralnimi delovnimi praksami.
 - Usposabljanje HA I – posebej nagovarja mlade katoličane drugega maternega jezika doma in v tujini ter jih spremlja z njihovimi ponudbami glede pastoralne službe v nemško govorečih skupnostih kot tudi v občestvih katoličanov drugega maternega jezika. Cilj je, da se sprejme v oblikovanje pastoralnega osebja v škofiji.
 - Tuje diplome kandidatov se priznajo; po potrebi se dopolnilni tečajji opravijo v Nemčiji.
 - Tudi na poti do stalnega diakonata so katoličani drugega maternega jezika v enakem položaju kot Nemci. V primeru združenih kristjanov je potrebna odobritev apostolskega sedeža in domače škofije.
- b) *Osebj* iz matičnih škofij ali verskih skupnosti
- Drugi način zapolnitve delovnih mest v občestva katoličanov drugega maternega jezika je vključevanje:
- nacionalnega delegata/govorca ustrezne narodnosti ali jezikovne skupine, ki ga imenuje Nemška škofovska konferenca,
nacionalnega koordinatorja domače cerkve,
nacionalnega direktorja pastorale za tuje Nemške škofovske konference.
Tudi te službe zapoveduje škof.

4.3.3.

Zaposlovanje

Delovno mesto se razporedi na podlagi razpisa za delo v Uradnem listu.

Kadrovski referent HA V – pastoralno osebje usklajuje prosto delovno mesto z odgovornim dekanom in nacionalnim direktorjem škofovske konference. Imenovanje opravi škof škofije Rottenburg-Stuttgart.

4.3.4.

Uvajanje novih zaposlenih

Vsi novi pastoralni uslužbenci, ki imajo pastoralne položaje v drugem maternem jeziku, se morajo udeležiti uvodnih dogodkov.

Cilji:

- Spoznavanje škofije Rottenburg-Stuttgart.
- Poznavanje in delovanje po smernicah in pastoralnih konceptih.
- Poznavanje in uporaba specifičnih konceptov pastoralne oskrbe v drugih maternih jezikih v škofiji Rottenburg-Stuttgart.
- Spremembo ob prihodu in razvoj skladne osebne in poklicne identitete.
- Pastoralno sodelovanje v dušnopastirski enoti ter dobro sodelovanje redno zaposlenih in prostovoljnih sodelavcev.

Finančna podpora je možna za pridobitev ali razširitev jezikovnega znanja v nemščini ali drugem maternem jeziku, za pridobitev vozniškega dovoljenja in za druge ponudbe za sodelovanje.

HA V – Pastoralni štab in HA I – Usposabljanje ter Inštitut za nadaljnje izobraževanje tesno sodelujejo pri uvodnih tečajih.

4.3.5.

Nadaljevanje izobraževanja in usposabljanja, umiki

V. oddelek – Pastoralno osebje vsako leto vabi na letno konferenco. Ta služi notranjemu izpopolnjevanju pastoralnih delavcev in duhovnikov občestev katoličanov drugega maternega jezika in je zanje obvezna. Letna konferenca je namenjena pastoralnim delavcem iz dušnopastirskih enot z katoličanov drugega maternega jezika, pastoralnim delavcem iz pastoralnih središč in skupnosti za katoličane katoličanov drugega maternega jezika ter vsem, ki jih zadevna tematika zanima.

Vsak zaposleni bi se moral vsako leto udeležiti usposabljanja.

Veljajo splošni predpisi za osebje: pet dni posebnega dopusta za udeležbo na nadaljnjem usposabljanju in dodatni dnevi za udeležbo pri umikih. Stroški tečaja se lahko subvencionirajo, potni stroški pa se lahko povrnejo sorazmerno.

Ti dnevi so poleg obveznih ponudb škofovskega ordinariata ali nacionalnih delegatov.

V letni oceni zaposlenih se lahko predlagajo in dogovorijo o nadaljnjih ukrepih za razvoj kadrov.

4.3.6.

Premestitev – odstop

Za pastoralno osebje škofije Rottenburg-Stuttgart veljajo splošni predpisi.

Za osebje iz izvornih škofij ali pred premestitvijo znotraj škofije se verske skupnosti pravočasno obvestijo o škofovskem ordinariju z ustreznim duhovnikom, odgovornim dekanom, predsednikom skupnega odbora dušnopastirske enote in koordinatorjem, ki je pristojen za zadevno državljanstvo ali jezikovno skupino. O tem bo obveščen tudi nacionalni direktor. Če namerava uprava z odredbo premestiti člane reda, ki so v službi škofije Rottenburg-Stuttgart, je treba škofijska navodila posredovati najmanj 3 mesece pred načrtovano premestitvijo v skladu s Pogodbo o ustanovitvi reda.

Ordinarius proprius in nacionalni koordinator se morata najmanj 3 mesecev vnaprej obrniti na škofa za odpust iz službe škofije Rottenburg-Stuttgart. Dekan in predsednik Skupnega odbora sta obveščena o zahtevi.

Če se duhovnik iz matične države upokoji, mora Ordinarius proprius dati pisno potrditev. To mora pravočasno sporočiti škofijski upravi, najmanj 6 mesecev pred upokojitvijo duhovnika. Ta nato preveri, ali je duhovnik pridobil pravico do pokojnine, in zadevnega duhovnika obvesti o pričakovani višini pokojnine. Pred razrešitvijo na zahtevo škofa škofije Rottenburg-Stuttgart se ustrezen duhovnik zasliši neposredni predstojnik in tisti za to državljanstvo ali koordinator za jezikovno skupino. Ordinarius proprius bo obveščen.

5. UPRAVA

Zgoraj navedene skupnosti, pastoralna središča in občestva katoličanov drugega maternega jezika upravlja krajevna župnija kot pravna oseba. Za pastoralne centre in skupnosti je to župnija, v kateri se obhaja bogoslužje. Za občestva katoličanov drugega maternega jezika je to tista župnija, ki je v odloku o ustanovitvi določena kot sedež in pristojni organ.

5.1.

Prostori pastorage – finance in prostori

- (1) Obhajanje bogoslužja je omogočeno v bogoslužnem prostoru v neposredni bližini.
- (2) Poslan pastoralni delavec prejme pastoralni proračun in potovanje in/ali povračilo potnih stroškov, ki jih je treba poravnati s škofovskim ordinarijem.
- (3) Nabirke, zbrane pri cerkvenih službah skupnosti, mora upoštevati lokalna župnija. Nabirke se s tem odnašajo po načrtu zbiranja.
- (4) Pastoralni prostori uporabljajo vse prostore v bogoslužnem prostoru po enakih načelih kot druge župnijske skupine.

5.2.

Skupnosti – finance in prostori

- (1) Obhajanje liturgije je mogoče v župniji, ki je zaprosila za priznanje kot skupnosti.
- (2) Župnija prejme subvencijo od škofije, če je vsaj enak znesek na voljo s strani dekana. Subvencija naj bi se upravljala analogno z dodelitvijo infrastrukture občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM).
- (3) Če se izvede (2), župnija prejme pastoralni proračun za skupnost. Pastoralni proračun naj se uporablja in upravlja na enak način kot osnovna sredstva

občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM).

Za skupnost se proračunske postavke ali stroškovna mesta vodijo v župnijskem proračunu. Tu se vodijo prihodki (dušnopastirski proračun, darovi, preostale zbirke) in izdatki.

- (4) Nabirke, zbrane pri cerkvenih službah skupnosti, mora upoštevati lokalna župnija. Nabirke se s tem odnašajo po načrtu zbiranja.
- (5) Občestvo uporabljajo vse prostore po enakih načelih kot druge skupnosti.

5.3.

Občestva katoličanov drugega maternega jezika

Upravljanje občestev katoličanov drugega maternega jezika se izvaja preko župnije, ki je v odloku o ustanovitvi vpisana kot sedež in pristojni organ. Ta deluje kot družba javnega prava. Za upravo veljajo predpisi, ki veljajo za vse župnije. Pravni posli, kot je zaposlovanje osebja, se izvajajo prek župnije in s tem prek organov odločanja, ki so v njej utemeljeni. Ta župnija se imenuje skupnost prebivalcev.

5.3.1.

Odgovorna uprava

Lokalna skupnost skrbi in deluje v soglasju z občestvom katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM).

Obe občestvi spoštujeta veljavne predpise (primer HKO, KGO, AVO-DRS) in postopke, kot so določeni v organizacijskem priročniku.

5.3.2.

Finance

Subvencija za osnovno opremo in infrastrukturo se dodeli po sklepu škofijskega sveta. Prilagoditev se izvede v skladu s posodobitvijo ključnih podatkov za stroške osebja in materiala v škofijskem proračunu.

Dodelitev za osnovno opremo in dodelitev infrastrukture se izvede glede na velikost občestva katoličanov drugega maternega jezika.

Če se zaradi zmanjšanja števila katoličanov zmanjša dodelitev občestva katoličanov drugega maternega jezika, se polovica razlike dodeli kot finančno nadomestilo za obdobje dveh let.

(1) *Osnovna oprema*

Občestvo katoličanov drugega maternega jezika za izpolnjevanje svojih temeljnih pastoralnih nalog prejema denarna sredstva, imenovana osnovna dotacija.

Pastoralni svet odloča o uporabi te osnovne opreme kot tudi o nadaljnjih prihodkih (sestava članov z glasovalno pravico glejte 3.1.5). Pastoralni svet prispeva svoj sklep k načrtovanju proračuna skupnosti.

Iz osnovne opreme se financirajo:

- izdatki za pastoralna opravila, dušno pastirstvo in bogoslužje,
- mediji,
- poslovni stroški,
- poštnina,
- nadomestilo za stroške in pristojbine v okviru veljavnih predpisov.

V dogovoru med skupnostjo stalnega prebivališča in občestvom katoličanov drugega maternega jezika so možni odstopajoči predpisi.

V proračunu krajevno pristojna župnija se prihodki in odhodki vodijo na stroškovnem mestu. Plačilo se izvede preko blagajne krajevno pristojne župnije, v kateri se nastanitev nahaja.

Ročni predujmi se lahko odobrijo.

Dokazila o dohodkih in odhodkih morajo biti vključena v letne računovodske izkaze župnije.

Če je opravljenih manj izdatkov, kot je bilo načrtovano, se lahko ustvari namenska rezerva za dobiček. To se bo uporabilo za prihodnje primanjkljaje.

(2) Dodelitev infrastrukture

Krajevno pristojna župnija prejme od škofije sredstva za nastale dodatne izdatke za infrastrukturo, znana kot dodelitev infrastrukture.

Iz dodelitve infrastrukture se financirajo:

- stroški prostorov (pomožni) za cerkev, skupne prostore, pisarne,
- stroški opreme župnijske pisarne,
- vzdrževanje in popravilo tehnične opreme župnijske pisarne,
- stroški osebja za dodatno, nepastoralno osebje (npr. tajnik),
- nadomestilo z drugimi župnijami, če se cerkve in prostori tam uporabljajo s strani občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM).

Zagotoviti je treba zadovoljevanje posebnih potreb občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM) na območju župnijskega urada.

Poleg prihodkov od cerkvenega davka bo dodelitev infrastrukture kot nadaljnji davčni prihodek upravljala krajevno pristojna župnija.

(3) Nabirke in prispevki

Nabirke v škofiji in prispevke iz nabiralnikov v cerkvi je treba odvajati v skladu z veljavnimi pravili.

5.3.3.

Drugo osebje

Cerkvena skupnost je delodajalec, pastoralni svet občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM) predstavlja kadrovske zahteve, cerkvena skupnost podpira izvajanje (odločanje, financiranje, prijava) in izvaja zaposlovanje v skladu s KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]

Upoštevati je treba veljavne smernice, npr. HKO, KGO, smernice za nagrajevanje prostovoljcev, AVO-DRS; Izračun delovnega časa za meščane, oskrbnike, čistilno osebje in cerkvene glasbenike.

Stroški osebja se financirajo iz sredstev za infrastrukturo.

Prizadevati si je treba za tesno sodelovanje z ostalim osebjem župnije in duš-

nopastirske enote.

V skladu z 39. členom KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]) lahko župnijski svet prenese pooblastilo za izdajo navodil na redno zaposleno osebje občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM). Po 2. odstavku 64. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]) je duhovnik zadevne župnije nadrejen vsem uslužbencem župnije. V skladu s 1. stavkom 3. odstavka 64. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]) lahko – brez poseganja v svojo končno odgovornost – naloge nadzornika prenese na uslužbenca župnije ali druge primerne osebe, na primer voditelja občestva katoličanov drugega maternega jezika.

Prenos nalog poda pisno duhovnik po posvetu s KGR/PaR in po pogovoru s prizadetimi.

5.3.4.

Prostori

Na podlagi zavezujočih pisnih dogovorov so občestvom katoličanov drugega maternega jezika na voljo cerkve, kapele, skupne zgradbe in pisarne ter pripadajoča infrastruktura v skladu s priznanimi škofijskimi merili in v skladu z veljavnimi predpisi, kadar je to mogoče, v prostorih skupnosti. Pregled sporazuma se izvaja redno.

Župnija, občestva katoličanov drugih maternih jezikov (GKaM) in ostale župnije dušnopastirske enote se medsebojno dogovorijo o uporabi prostorov v dušnopastirski enoti.

Katoličani drugega maternega jezika lahko brezplačno uporabljajo Cerkve v župnijah. Ostale prostore naj jim dajo na razpolago pod enakimi pogoji kot drugim skupinam v župniji.

5.3.5.

Vodenje župnijskih knjig

Praviloma velja: V župnijski pisarni te župnije je registrirano uradno dejanje s številko, na območju katere je bilo uradno dejanje opravljeno. To še posebej

velja za krste, birme in poroke v katoliški obliki. Posredovana sporočila pošilja po običajnih zahtevah župnijska pisarna, v katero je bil vpisan cerkveni urad.

Poleg tega za občestva katoličanov drugega maternega jezika velja²²:

Zakrament krsta brez številke vpiše duhovnik občestva katoličanov drugega maternega jezika v svojem krstnem registru, z zapisom, v katerem je bil opravljen vpis s številko. Krstne liste izda samo župnišče tiste župnije, v katere knjige je krst vpisan s številko.

Birme brez številke vpiše duhovnik občestva katoličanov drugega maternega jezika v svojem krstnem registru, z zapisom, v katerem je bil opravljen vpis s številko.

Zakonske zveze brez številke vpiše duhovnik občestva katoličanov drugega maternega jezika v svojem krstnem registru, z zapisom, v katerem je bil opravljen vpis s številko. Poročne liste izda samo župnijski urad tiste občine, v katere knjige je sklenjena poroka vpisana s številko.

5.3.6.

Upravljanje pe ata

Vodja občestva katoličanov drugega maternega jezika ima pravico uporabljati uradni pečat samo z odobritvijo škofovskega ordinariata in za overitve na podlagi cerkvenega prava. Pečat se uporablja v skladu z veljavnim odlokom o pečatu občestva katoličanov drugega maternega jezika (KABI 2022, št. 13, str. 437 in sl.).

5.3.7.

Upravljanje registra in evidenc

Dokumente občestva katoličanov drugega maternega jezika je treba upravljati in hraniti v ločenem registru v skladu s cerkvenim arhivskim zakonikom (KAO) in²³ načrtom spisov²⁴. Uporaba določb cerkvenega zakonika o arhiviranju in

²² Primerjajte KABI 2009, Nr. , S. 224-225, Kirchenbuchführung in Kirchengemeinden und Gemeinden für Katholiken anderer Muttersprache, Rottenburg 2009.

²³ Odredba o inšpekcijskem pregledu in uporabi arhivov Katoliške cerkve (Zakon o cerkvenih arhivih –

načrtu je zavezujoča. Vsi dokumenti, ki se ne uporabljajo več, se vnesejo v arhiv lokalne oblasti in se tam hranijo ločeno, to je treba storiti najpozneje po 30 letih (2. odstavek 6. člena KAO).

Zapisi in cerkveni zapisi o razpuščenih misijah, kjer je bilo ustanovljeno občestvo katoličanov drugega maternega jezika, bodo preneseni v novo občestvo kot institucija naslednica. V tem primeru overitve opravijo občestva katoličanov drugega maternega jezika.

Zapisi in cerkveni zapisi o razpuščenih misijah brez naslednikov na tem območju se prenesejo v škofijski arhiv. To prevzame naslednje naloge.

KAO), v veljavni različici.

²⁴ Načrt za registre župnije, druge pastoralne in upravne urade škofije Rottenburg-Stuttgart (župnijski načrt), v trenutni različici.

**6.
PRITOŽBE V STRUKTURAH PASTORALNE
OSKRBE V DRUGEM MATERNEM JEZIKU**

Krajevni cerkveni organi lahko vložijo pritožbo pri škofovskem nadzorstvu (87. člen KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.]) v enem mesecu po prejemu proti sklepom in dekretom v okviru nadzorstva dekana.

Zoper odločbe in sklepe škofovskega nadzora se lahko vloži pritožba pri škofu. To je treba sprožiti v roku enega meseca po vročitvi odločbe o pritožbi.

Navedena pravna sredstva imajo odložilni učinek. Odložilni učinek se lahko zavrne, če je takojšnja izvedba v prevladujočem interesu cerkvene skupnosti ali če bi cerkev zaradi netakojšnje izvedbe lahko utrpela škodo. V primeru 90. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.] škofovski odloči o zavrnitvi odložilnega učinka, v primeru 91. člena KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.) škof.

**7.
PRISTOJNOSTI IN ŠKOFOVSKI
NADZOR NAD PASTORALO DRUGEGA
MATERNEGA JEZIKA**

V skladu s 84. členom KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.)] je dekan odgovoren za nadzor občestva katoličanov drugega maternega jezika v zvezi s členi 3, 5 do 7, 11, 12, 14 in 15 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.).

Dekan mora škofovski nadzor (87. člen KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.)] nemudoma obvestiti o ukrepih, ki jih sprejmejo lokalne cerkvene oblasti in ki lahko škodijo življenju cerkve, njenemu premoženju ali drugim cerkvenim zadevam ali so v nasprotju z veljavno zakonodajo.

V primeru neposredne nevarnosti mora dekan takoj ustrezno ukrepati. Če je treba, je pooblaščen tudi za opravljanje blagajniških revizij za cerkvene uprave. V imenu škofa škofije Rottenburg-Stuttgart opravlja škofovski nadzor nadzorstvene pravice in dolžnosti po teh predpisih ter po veljavnem cerkvenem in državnem pravu.

Škofovski nadzor je treba razumeti kot pravni in tehnični nadzor. Pri izvajanju nadzora je treba upoštevati načelo subsidiarnosti.

Škofovski nadzor ima tudi pravico, da si prizadeva za upravljanje premoženja v skladu s poslanstvom in nalogami občestva katoličanov drugega maternega jezika. V ta namen lahko zahteva podatke in predloge datotek ter jih po potrebi pridobi na stroške neplačnika.

Če krajevni cerkveni organi vztrajno zavračajo izpolnjevanje odredb, izdanih v skladu z zgoraj navedenimi predpisi, ima škofovski nadzor pravico do dodatnih ukrepov.

Poleg tega se ustrezno uporabljajo člani 88-89 KGO [nem. predpisi o župnijah, op.p.).

**8.
NADALJNI KORAKI NA PROTI
VEDNO VEČJEMU MI**

Pričujoče Smernice za medkulturno pastoralno intenzivno opisujejo strukture pastorale drugega maternega jezika. Da bi dosegli skupno medkulturno pastoralno oskrbo, so potrebni nadaljnji koraki na ravni škofije, župnij in institucij, pa tudi na človeški ravni.

Na loveški ravni

- Katoličani vseh maternih jezikov smo med seboj v stiku, se poznamo in cenimo.
- Različne oblike religiozne prakse so znane in lahko obstajajo.
- Živimo in delimo svoje duhovne vire. Za skupno delo sta značilna spoštovanje in obojestranski interes.

Na ravni župnije in dušnopastirske enote

- Obstoječi prostori za srečanja in pripovedovanje se uporabljajo ali ustvarjajo, da bi se katoličani vseh maternih jezikov lahko srečali in spoznali.
- Pastoralno delo dušnopastirske enote temelji na bivalnem okolju in potrebah. Teme katoličanov drugega maternega jezika so obravnavane enako.
- Če obstaja pastoralni prostor, skupnost ali občestva katoličanov drugega maternega jezika, je to predstavljeno navzven kot del občestva, na primer na domači strani, v kontaktnih podatkih pastoralne ekipe itd.
- Mediji dušnopastirske enote so oblikovani tako, da imajo vsi verniki enostaven dostop do njih in do informacij, ki jih vsebujejo.
- Dušnopastirska enota ima koncept, kako pristopiti k novincem.
- Pastoralna ekipa skupaj razvija cilje pastorale in skrbi za uresničevanje teh ciljev.
- Odbori morajo odražati sestavo skupnosti glede na starost, spol in poreklo članov.

Na ravni dekanije

- Obstoječi prostori za srečanja in pripovedovanje se uporabljajo ali ustvarjajo, da bi se katoličani vseh maternih jezikov lahko srečali in spoznali.
- Prepoznavnost vseh se odraža v ponudbi prostorov dekanata.
- Odbori odražajo sestavo dekanate glede na starost, spol in poreklo članov.
- Dekanat podpira občestva pri uresničevanju teh usmeritev.
- Pastoralno osebje spodbuja k sodelovanju v medkulturnih pastoralnih projektih.

Na ravni škofije

- Škofija podpira idejo medkulturnega odpiranja in jo živi v svojih ustanovah.
- Odbori odražajo sestavo škofije glede na starost, spol in poreklo članov.
- Škofija svojim zaposlenim na vseh ravneh omogoča medkulturne učne izkušnje.
- Škofija razvija tečaje usposabljanja za doseganje medkulturnih kompetenc za svete in jih vodi v sodelovanju z dekanati.
- Prepoznavnost vseh se odraža v osebju, tudi na ravni vodstva. Kjer je po trebna posebna podpora, bo ta zagotovljena.
- Razpoznavnost vseh je razvidna v škofijskih medijih in v škofijskem poročanju.
- Na strani škofije so identitetna znamenja in momenti, ki verodostojno izražajo edinstvo v raznolikosti tako navznoter kot navzven.

Vse odgovorne na različnih ravneh škofije spodbujamo k pogumu pri omenjenih korakih.

Zaklju na molitev:

Gospodar in oče človeštva,
ustvaril si vsa človeška bitja z enakim dostojanstvom.

Napolni naša srca v duha bratstva.

Prebudi v nas željo po novem načinu srečevanja,
za dialog, pravičnost in mir.

Spodbujaj nas, da povsod ustvarimo boljše družbe
in bolj človeški svet,

brez lakote in revščine, brez nasilja in vojn.

Odpri naša srca

za vsa ljudstva in narode na zemlji,

da bomo prepoznali dobro in lepo,

ki si ga posejal v njih,

da bomo lahko vzpostavili tesnejše odnose,
združeni v upanju in skupnih ciljih. Amen.²⁵

²⁵ Papež Frančišek, Fratelli Tutti, št. 287, izjave apostolskega sedeža (Hg. DBK, Bonn, 2020), str. 182.

Seznam okrajšav

AVO-DRS	Pravilnik o pogodbah o zaposlitvi škofije Rottenburg-Stuttgart
CIC	Codex Iuris Canonici (Zakonik cerkvenega prava) iz leta 1983
DekO	Red za dekanije
EMCC	Erga migrantes caritas Christi 2004
GKaM	Občestvo katoličanov drugega maternega jezika
GS	Gaudium et spes - Pastoralna konstitucija II. Vatikanum
HKO	Proračunski in denarni predpisi za krajevne cerkvene pravne osebe in dekanije (dekanijska združenja) v škofiji Rottenburg-Stuttgart
KG	Župnija
KGO	Red za župnije in lokalne cerkvene fundacije – Nemški predpisi o župnijah
KGR	Župnijski svet
LG	Lumen Gentium – Dogmatična konstitucija o Cerkvi II. Vatikanum
PaR	Pastoralni svet
PMC	Pastoralis migratorum cura 1969
SE	Dušnopastirska enota
WahLO	Pravilnik o volitvah župnijskih in pastoralnih svetov - Volilni red

Vsi citati iz Svetega pisma so vzeti iz standardnega prevoda.

